

Jó ütemben halad a Városközpont megújítása

„Központban a város”

Érd Megyei Jogú Város városközponti akcióterülete attraktivitásának, valamint funkcionális működésének fejlesztése című nyertes pályázata (KMOP-5.2.1/ B2f-2009-0003)

A terveknek megfelelően zajlanak Érd új városközpontja kialakításának munkálatai.

A Földrajzi Múzeumban jelenleg a tetőszerkezet utólagos megerősítését végzik acélkiváltásokkal, a földszinten pedig befejeződött a liftakna kialakítása, valamint a tetőtérre vezető új lépcső kivitelezése.

A város egyik legpatinásabb épületében, a Gesztelyi-házban befejeződött a tetőszerkezet visszaépítése, a tető új faszerkezetet, fóliázást és cserepeket kapott. Belső munkálatok folynak az épületben, a belső tér szerkezetkész, a felmenő falak, valamint a pillérek szigetelése megvalósult.

A közterületi közbeszerzés során nyertes

Átalakulóban a Gesztelyi-ház, belül...

ÉPKAR Kft. december 8-án átvette a külső munkák munkaterületét.

November 23-án lakossági fórumot tartott az Érdi Városfejlesztési Kft., amelyen a cég vezetése beszámolt a projekt jelenlegi állásáról. December 4-én a Városközpontban, a majdani főtér helyén – hagyományteremtő szándékkal – megnyílt a „Karácsonyi Vásár”. A rendezvény színpadi programokkal, árusokkal, karácsonyi díszkivilágítással járul hozzá a karácsonyi hangulathoz.

Érd, 2010. december

... kívül

.....*legyetek újra gyermekek, hogy emberek lehessetek...*.....

Tisztelt Érdi Polgár!

Karácsony ünnepe a feltétel nélküli, tiszta forrásból áradó szeretet és odaadás ünnepe. De mindez semmit sem ér, ha más napokon, a hétköznapiok zűrzavarában, zajában elfeledkezünk e szeretetről. Az ajándék nem megváltás, hanem kifejezése a szándéknak, amellyel minden nap egymás felé kell fordulnunk. Mert ha szeretet nélkül élünk, ha csak az ünnep napján van lelkünkben a szeretet isteni csendje – „semmik vagyunk”... Lelkünk templomának ajtaját mindig nyitva kell tartanunk. Ez a legfőbb ajándék, amelyet másoknak adhatunk.

A másik szemében felcsillanó fény minden ajándéknál többet ér. Ez a fény, ami összeköt minket, ez teszi igazi, megbonthatatlan közössége a család, a barátokat. Ez az igazi ünnep kezdete.

Érd Megyei Jogú Város önkormányzata nevében áldott, békés karácsonyt és életművekben gazdag, boldog újévet kívánok!

Érd, 2010. december

T. Mészáros András
polgármester

ÉRD A VIRÁGZÓ KERT VÁROS

Közlemény

T. Mészáros András, Érd Megyei Jogú Város polgármestere – csatlakozva az Élhető Környezetünkért Egyesület, a szigethalmi polgármester és a halásztelki alpolgármester közleményéhez – az alábbi nyilatkozatot teszi.

T. Mészáros András polgármester Érd valamennyi polgára nevében mély részvétét fejezi ki a tököli volt szovjet repülőtér közelében történt tragikus kimenetelű balesetben elhunyt pilóta családjának.

Ugyanakkor felhívja a figyelmet, hogy 2008-ban és 2009-ben a tököli repülőtér melletti városokban élő 6200 lakos petíciót juttatott el a miniszterelnöki hivatalnak. A petícióban azt kérték, hogy a kormány ne járuljon hozzá az ingatlan repülőtérre való nyilvánításához, szüntesse meg a vonatkozó – 2346/2004 (XII.26.) számú – kormányhatározatnak a repülési funkció megtartására vonatkozó részét, és fogadja el a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium KJKF- 2313/5/2007. számú levelében foglalt szabályozási javaslatokat a nem nyilvános fel- és leszállóhelyeken folyó repülési tevékenységek korlátozására.

A tököli nem nyilvános fel- és leszállóhely, körbe van építve lakóingatlanokkal. A legközelebbi halásztelki ház 500, Szigethalom 700 méterre van a kifutópályától. A repülőtér kifutópályája Érd felé van „irányítva”, így a felszálló és leszálló repülők sok esetben gyakorlatilag Érd közigazgatási határán belül gyorsulnak, illetve szállnak le. Érd lakosai közül sokan emlékeznek még a tököli reptéren bekövetkezett – szovjet repülési tevékenységgel kapcsolatos – balesetekre.

A mostani tragikus baleset kapcsán ismét szeretnénk felhívni a figyelmet a létesítmény körbeépítettségéből adódó fokozott kockázatokra, amit tovább növel a lakott területek fölött 65 méteres magasságtól kijelölt A2 műrepülő légtér és a százhalombattai olajfinomító közelsége is.

Nem tartjuk elfogadhatónak, hogy óvodák, iskolák és több tízezer ember lakóhelye fölött végezzenek sportrepüléseket, repülés- és műrepülés-oktatást.

Érd, 2010. december 13.

A szerkesztő jegyzete

Kis karácsony, nagy karácsony

Olyan jó lenne most csupa jót írni. Szép, kerek mondatokat arról, hogy az emberek jók, segítőkészek, önzetlenek, hogy nem bántják, hanem inkább szeretik egymást, hiszen a szeretet ünnepe közeleg, és így tovább. Semmiképp sem szeretném azonban, hogy az olvasó összetépje, esetleg gombócba gyúrva sarokba vágja az újságot, mormolva közben, hogy kicsoda édeskés ömlengés, milyen hamis ájtatoskodás, nézzünk már körül egy kicsit, hol van itt szeretet ünnepe, ugyan már – esetleg mondana még cifrábbakat is. Merthogy a világ, az egyáltalán nem ilyen.

De milyen is a világ körülöttünk? Nem túl kedves, az biztos. Hirtelen fagy és áradás, vörössiszap meg talajvíz, nem is szólva az emberekről. Munkahelyeken és iskolákban, közúton és járdán, üzletekben és vasútállomáson – mindenütt lökdösődés, erőszak, durvaság. Ha meg pénzről és hatalomról van szó, akkor szabadulnak el igazán az indulatok, láthatjuk nap mint nap, kicsiben és nagyban is. Igaz, a segítőkészség vészhelyzetekben olykor megjelenik: fogyatékosokról, fagyveszélynek kitettekről történő gondoskodásban, természetű csapások károsultjai, hajléktalanok, éhezők megsegítésében, ezek a kiemelt esetek azonban nem sokat változtatnak az emberi kapcsolatok egyre ridegebbé válásán. Mert a lényeg alighanem itt van: a közvetlen emberi kapcsolatokban, amelyek vagy összetartják a társadalmat, az egészséget, vagy nem. Mert ha évtizedes barátságok tönkremennek politikai nézetkülönbségen, ha családok szétrobbannak anyagi vitákon, ha egy munkahelyről, egy hiva-

tásról, vagy akár egy társról, amelyre vagy akire építettünk éveken át, most hirtelen kiderül: hamis volt, visszaélt jóhiszeműségünkkel – szóval: ha az emberi kapcsolatok lazulnak, akkor van baj.

Talán ezért lenne érdemes megpróbálni itt „lenn”, kicsiben. Saját kis karácsonyt tartani otthon, szeretteink körében, vagy még beljebb, egészen belül. Magunkon kezdve. Mondjuk úgy, hogy eldöntjük: ettől kezdve csupa jót teszünk, függetlenül a külvilág reagálásától. Nem törődve azzal, ha a másik oldal kinevet, becsap, esetleg rosszindulatú. Mert lehet, hogy rászednek, talán még meg is lopnak, visszaélnak a szeretetünkkel, elveszik tőlünk, amit éveken át boldogan építettünk szeretetből vagy téglából – ne is vegyük észre. Működtessük csak a mi kis karácsonyunkat, ami itt van, belül. Gyűjtünk meg a kis jelképes gyertyáinkat, és fényüknél szemléljük a világot. Lehet, hogy ettől nem szűnik meg a gonoszság, az ártani akarás körülöttünk, de hogy ritkul, az biztos. Ha azt látjuk, hogy hiába bán-tanak, hiába gáncsokodnak, mi csak derűsen átnézzünk rajtuk, előbb-utóbb elfárad a rosszindulat is. Ezért kell a sok-sok kis karácsony. Ezek bennünk vannak, nem vásárolhatóak, nem adhatók el és nem is vehetők el.

Aztán ha sok, ha minél több ilyen lesz, akkor talán összeáll belőlük a nagy karácsony is. Hihetetlen? Próbáljuk elhinni, legalább ilyenkor. Amikor nemsokára leszáll a csendes éj, és amikor hamarosan érkezik mennyből az angyal...

András

Megszületett

nem csupán ez történt velünk. Az akkori hatalom az erkölcs-tan ismeretétől és törvényeinek gyakorlásától nemzedékek sokaságát fosztotta meg.

Vannak társadalomtudósok, akik ennél még messzebbre mennek, amikor kijelentik: a „Könyvek könyvét”, a Bibliát manapság alig ismerik az emberek. Ezekre sok mentségünk van, amiket itt nem sorolok. Az viszont öröndetes, hogy itt Érd, a Szepes Gyula Művelődési Központ programjaiban szerepel a Biblia történeleinek és könyveinek egyenkénti ismertetése, „A Biblia az Európai kultúrában” címmel. Az előadássorozatot sokan látogatják, ami arra vall, hogy az érdeklődés nem szűnt meg a lelki táplálékok iránt.

Múlt heti „Adni, kapni” című írásomban rámutattam arra, hogy a karácsonyi ajándékozások során adott vagy kapott javakat és azok értékét ne forintban mérjük. A szeretetnek ugyanis – amit másoknak adunk – nincs ára, az egyáltalán nem forintosítható. Az idén decemberben örömsorozat köszöntött rám azzal, hogy több közösség hívott, és arra kért, beszéljek a karácsonyról. A Topoly utcai Szociális otthon lakóinak könyvajándékom átadásakor a többi között azt mondtam volt, hogy a szeretet után ne kutassunk odahaza szekrény- vagy asztaliókokban. A szeretetet nem árusítják sem az áruházakban,

sem a piacokon, értéke ezért is nagyobb, mint bármely drága holmié. A szeretet bennünk él, s ha valakit szeretünk, a szeretetünket adjuk át neki, amivel szebbé és jobbá tesszük a karácsonyi ünnepi világát.

A Gondviselés különös kegyelmének érzem, hogy húsz éve, 1990. december 21-én családunkban felkeresett T. Mészáros András – akkor Érd város megválasztott alpolgármestere, a lap kiadója, – és föl-kért, vállaljam el az induló lap szerkesztését. Honnan veszem a dátumot? A Vendégkönyvben beírása alatt ez az időpont szerepel. A teljes szöveg ismertetésére itt nincs hely, csupán az egyik mondatából idézek:..... újságot, pártoskodás nélkül...” Természetesen vállaltam, de mikor hónapok múltán szabadságom alatt az egyik munkatársam a jóváhagyott egyik cikk helyére betett egy pártpolitikai anyagot, akkor az önkormányzati ülésen lemondtam. Azóta húsz év telt el, nagyot fordult a világ, sok minden változott s közben lassan eléri az ezret az Érdi Újságban megjelent írásaim száma. A hajdani megtévedt munkatársnak is megbocsátottam, mivel ifjú és tapasztalatlan volt. Számomra már csak a jókívánságok vannak hátra. Fogadják ezért tőlem szívesen: minden Kedves Olvasónknak kívánok szeretetben, békességben, örömeiben teljes karácsonyi ünnepeket, és jó egészségben megért és eltöltött, sikeres, boldog újévsztendőt!

Bíró András